

خدمت رسول پولس

¹ آیا باز به سفارش خود شروع می‌کنیم؟ و آیا مثل بعضی احتیاج به سفارش نامه جات به شما یا از شما داشته باشیم؟² شما رساله ما هستید، نوشته شده در دلهای ما، معروف و خوانده شده جمیع آدمیان.³ چونکه ظاهر شده‌اید که رساله مسیح می‌باشید، خدمت کرده شده از ما و نوشته شده نه به مرگ بلکه به روح خدای حی، نه بر الواح سنگ، بلکه بر الواح گوشتی دل.

⁴ اما به وسیله مسیح چنین اعتماد به خدا داریم.⁵ نه آنکه کافی باشیم که چیزی را به خود تفکر کنیم که گویا از ما باشد، بلکه کفایت ما از خداست.⁶ که او ما را هم کفایت داد تا عهد جدید را خادم شویم، نه حرف را بلکه روح را زیرا که حرف می‌گشتد لیکن روح زنده می‌کند.

خدمت عهد جدید در روح

⁷ اما اگر خدمت موت که در حرف بود و بر سنگها تراشیده شده با جلال می‌بود، به‌حّدی که بنی‌اسرائیل نمی‌توانستند صورت موسی را نظاره کنند به سبب جلال چهره او که فانی بود،⁸ چگونه خدمت روح بیشتر با جلال نخواهد بود؟⁹ زیرا هرگاه خدمت قصاص با جلال باشد، چند مرتبه زیاده‌تر خدمت عدالت در جلال خواهد افزود.¹⁰ زیرا که آنچه جلال داده شده بود نیز بدین نسبت جلالی نداشت به سبب این جلال فایق.¹¹ زیرا اگر آن فانی با جلال بودی، هرآینه این باقی از طریق اولی در جلال خواهد بود.

¹² پس چون چنین امید داریم، با کمال دلیری سخن می‌گوییم.¹³ و نه مانند موسی که نقابی بر چهره خود کشید تا بنی‌اسرائیل، تمام شدن این فانی را نظر نکنند،¹⁴ بلکه ذهن ایشان غلیظ شد زیرا که تا امروز همان نقاب در خواندن عهد عتیق باقی است و کشف نشده است، زیرا که فقط در مسیح باطل می‌گردد.¹⁵ بلکه تا امروز وقتی که موسی را می‌خوانند، نقاب بر دل ایشان برقرار می‌ماند.¹⁶ لیکن هرگاه به سوی خداوند رجوع کنند، نقاب برداشته می‌شود.¹⁷ اما خداوند روح است و جایی که روح خداوند است، آنجا آزادی است.¹⁸ لیکن همه ما چون با چهره بی نقاب جلال خداوند را در آینه می‌نگریم، از جلال تا جلال به همان صورت متبدل می‌شویم، چنانکه از خداوند که

¹ Do we begin again to commend ourselves? or need we, as some others, epistles of commendation to you, or letters of commendation from you?² Ye are our epistle written in our hearts, known and read of all men:³ Forasmuch as ye are manifestly declared to be the epistle of Christ ministered by us, written not with ink, but with the Spirit of the living God; not in tables of stone, but in fleshy tables of the heart.⁴ And such trust have we through Christ to God-ward:⁵ Not that we are sufficient of ourselves to think any thing as of ourselves; but our sufficiency is of God;⁶ Who also hath made us able ministers of the new testament; not of the letter, but of the spirit: for the letter killeth, but the spirit giveth life.⁷ But if the ministration of death, written and engraven in stones, was glorious, so that the children of Israel could not stedfastly behold the face of Moses for the glory of his countenance; which glory was to be done away:⁸ How shall not the ministration of the spirit be rather glorious?⁹ For if the ministration of condemnation be glory, much more doth the ministration of righteousness exceed in glory.¹⁰ For even that which was made glorious had no glory in this respect, by reason of the glory that excelleth.¹¹ For if that which is done away was glorious, much more that which remaineth is glorious.¹² Seeing then that we have such hope, we use great plainness of speech:¹³ And not as Moses, which put a vail over his face, that the children of Israel could not stedfastly look to the end of that which is abolished:¹⁴ But their minds were blinded: for until this day remaineth

the same vail untaken away in the reading of the old testament; which vail is done away in Christ.¹⁵ But even unto this day, when Moses is read, the vail is upon their heart.¹⁶ Nevertheless when it shall turn to the Lord, the vail shall be taken away.¹⁷ Now the Lord is that Spirit: and where the Spirit of the Lord is, there is liberty.¹⁸ But we all, with open face beholding as in a glass the glory of the Lord, are changed into the same image from glory to glory, even as by the Spirit of the Lord.